

nens Bekostning, medens til Gengæld Retsafgifterne tilfalder Kommunens Kasse. Nu har denne Bestemmelse virket en Tid, og det viser sig, at den har virket ret tilfredsstillende ogsaa i Retning af en hurtig og sikrere Inddrivelse af de ommeldte Afgifter; det er derfor let forstaaligt, at Landkommunerne har ønsket at faa denne Regel til ogsaa at gælde for dem, og der foreligger fra Fællesorganisationen af Landkommuner og De samvirkende Sogneraadsforeninger et Ønske overfor Ministeriet om, at Regelen udvides til Landkommunerne. Af den udførlige Redegørelse, som den højtærede Minister fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse, fremgik det, at der har været forhandlet frem og tilbage mellem de forskellige interesserede Ministerier, og Resultatet af disse Forhandlinger er det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa, at Regelen om at lade Afgifter inddrive ved kommunale Tjenestemænd udstrækkes til Landkommunerne, i Landkommuner med under 2 000 Indbyggere dog kun, hvis Bestemmelsen approberes af Amdsraadet, en Forsigtighedsregel, man har ment at burde tage. Jeg skal ikke indvende noget imod den, jeg tror ikke, den vil faa saa stor praktisk Betydning, Amdsraadet vil sikkert approbere Bestemmelsen, hvor der er Spor af Grund til det. Jeg kan derfor paa mit Partis og egne Vegne paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

A. P. Hansen: Som allerede anført af det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem (Nygart) gaar det foreliggende Lovforslag ud paa at imødekomme et Ønske, der er fremsat af de to landkommunale Organisationer, et Ønske, der er vedtaget enstemmigt saa sent som sidste Efteraar. Da den for København, Frederiksberg og Købstæderne gældende Regel har vist sig at være formaalstjenlig, og da man føler sig trykket af Manglerne ved den nuværende Ordning, er det som allerede anført ret naturligt, at man i andre Kommuner stræber efter at faa indført den samme Ordning og nyde de Fordele, som følger dermed. Med den for Landkommuner med under 2 000 Indbyggere indførte Begrænsning: „hvis Bestemmelsen approberes af Amds-

raadet“, er der sikkert skabt den fornødne Betyggelse, saaledes at alle berettigede Hensyn og Interesser kan blive varetaget. Jeg er ikke bemyndiget til det, men jeg tror, jeg er i Overensstemmelse med de kommunale Organisationer, naar jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat dette Lovforslag. Spørgsmaalet har gentagne Gange været fremme paa Sogneraadsforeningernes Delegeretmøder, og Kravet har været rejst stærkere og stærkere. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis dette Lovforslag gennemføres, vil man med Tak tage imod det. Ligesom Venstres ærede Ordfører (Nygart) skal jeg slutte med at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Godskesen: Saa vidt mig bekendt har Loven af 30. Juni 1922 virket godt, i alt Fald er vi paa Frederiksberg overmaade veltilfredse med Lovens Ordning; jeg finder det derfor ganske rimeligt og naturligt, at der gives Adgang til at udvide Lovens Regler til Landkommunerne. Et andet Spørgsmaal er, i hvilket Omfang Loven vil blive benyttet. Saaledes som det ogsaa nævnes i Bemærkningerne til Lovforslaget, kan det maaske i mindre Landkommuner være vanskeligt nok at finde Personer, der er egnede til at optræde som Pantefogder, som kan føre det fornødne Regnskab og byde den fornødne økonomiske Sikkerhed for de Beløb, som indbetales til dem, men det maa Kommunerne selv om; hvis det ikke er dem muligt at finde en Ordning, hvorefter Loven kan benyttes med Held, kan de lade være at benytte den. Jeg vil altsaa ubetinget kunne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting, men jeg vil dog gerne allerede nu henstille, om der ikke bør foretages en Redaktionsændring. I Loven af 1922 stod der, at Loven var anvendelig i København, paa Frederiksberg og i Købstæderne. Nu er der tilføjet: „og i Landkommuner“. Jeg ved ikke, om det er Meningen hermed, at Marstal ikke skal med. Hvis dette ikke er saa, og Lovforslagets Regler altsaa efter Omstændighederne skal kunne anvendes i alle Kommuner, forekommer det mig mindre heldigt, og maa-ske ogsaa noget vildledende, at man opregner København, Frederiksberg, Køb-